

ชื่อภาคนิพนธ์	: ทัศนะและพฤติกรรมการคุ้มครองสุขภาพคนเองของผู้ป่วยโรคต้อหูในโครงการใช้ยาต้านไวรัสเออดส์
ชื่อผู้เขียน	: นางสาวพิพารณ์ วนิชสันต์
ชื่อเริ่มต้น	: ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปีการศึกษา	: 2545

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนะต่อการใช้ยาต้านไวรัสเออดส์และพฤติกรรมการคุ้มครองสุขภาพคนเองของผู้ป่วยโรคต้อหูว่างการใช้ยาต้านไวรัสเออดส์ ผลกระทบของวิธีการรักษาโดยรักษาโดยยาต้านไวรัสเออดส์ด้านการแพทย์และด้านสังคม และปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วย เอกซ์ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาระบบบริการและติดตามผลการรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วย เอกซ์ในประเทศไทย โดยใช้แนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นหลัก ร่วมกับ การสังเกตและศึกษาจากเอกสาร โดยมีผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญจำนวน 18 คน จากโรงพยาบาลทั้ง 3 แห่ง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามหลักตรรกะเทียบเคียงตามแนวคิดทฤษฎีควบคู่ริบท (Context) นอกเหนือไปนี้ยังอาศัยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ เพื่อให้มีความแจ่มชัด ในเชิงรูปธรรม

ผลการศึกษาที่สำคัญพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการมีการติดตามข้อมูลข่าวสาร เรื่องโรคต้อหูและการคุ้มครองยาเป็นระยะ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคต้อหู การใช้ชีวิตอยู่ ในฐานะผู้ป่วยโรคต้อหู และประสิทธิภาพของการคุ้มครองยาต้านไวรัสเออดส์ โดยการได้รับข้อมูล หลายด้านก่อนการตัดสินใจ ช่วยสนับสนุนให้ผู้ป่วยการยอมรับต่อการคุ้มครองยาต้านไวรัสเออดส์ และตัดสินใจเข้าร่วมการคุ้มครองยาตามโครงการฯ ได้ด้วยตนเอง ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการคุ้มครองสุขภาพคนเองระหว่างใช้ยาต้านไวรัสเออดส์อยู่ในเกณฑ์ดี มีความพยาบาลทางวิธีคุ้มครองสุขภาพคนเองมากขึ้น พยายามปรับตัวใช้ชีวิตในฐานะผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคต้อหู มีการเปลี่ยนแปลง ผ่อนคลายความเครียดเพื่อรักษาสุขภาพคงทนยั่งยืน มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง กับครอบครัว และได้รับการสนับสนุนทั้งกำลังใจและการช่วยเหลือดูแลเพื่อนฝูงสภาพเมื่อเจ็บป่วย

แต่จะไม่เปิดเผยต่อชุมชนและสังคมเพื่อนร่วมงาน เพราะว่าเมื่อสุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้นสามารถกลับไปทำงานและอยู่ในสังคมเดิมความปกติได้

ผลกระทบของวิธีการบำบัดรักษาโดยยาต้านไวรัสเอดส์ทั้งด้านการแพทย์และด้านสังคมพบว่า ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อผลการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์ เพราะสุขภาพร่างกายและจิตใจดีขึ้น เพิ่มความเชื่อมั่นในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนสังคมเดิม กระหนกถึงความมีกุณค่าของตนเองและมีความหวังในการดำเนินชีวิตต่อไป ดังนั้นผู้ป่วยส่วนใหญ่จึงไม่ใช้บริการช่วยเหลือทางสังคมเศรษฐกิจของรัฐ ปล่อยหาอุปสรรคของผู้ป่วยเอดส์ที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ เป็นความวิตกกังวลเกี่ยวกับการรับประทานยา นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์โครงการน้อย และการที่ผู้ป่วยต้องเสียค่าใช้จ่ายการตรวจทางห้องปฏิบัติก่อนเข้าร่วมโครงการทำให้มีผู้เข้าไม่ถึงระบบบริการนี้

ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางปฏิบัติ และการวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาระบบบริการดูแลและติดตามผลการรักษาผู้ติดเชื้ออีซูไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์ในประเทศไทยต่อไป

This research aims at studying perception about the antiretroviral therapy and behavior in health self-care among AIDS patients, while in the process of using antiretroviral drugs; impacts of the curing methods in medical and social dimensions and the problems/obstacles facing AIDS patients participating in the project and other AIDS patients in Thailand.

It is a qualitative research, using the in-depth interview technique coupled with observation and document study as tools for data collection; there are 18 key-informants from 3 hospitals in the study area. Data collected were later analyzed with logical context description, in addition to using descriptive statistics appropriately.

Important findings show that the majority of informants follow news about AIDS and practical care periodically, resulting in better understanding of AIDS, living with AIDS and the effectiveness of taking care patients with the antiretroviral drugs, etc. The majority of informants reported of health self-care behavior at good level; they tried to take care their body and reducing stress by increasing self-confidence, adapting themselves to the new situation of being AIDS patients, telling the family about it and receive supports both psychologically and physically. However, they dare not open themselves to the community and colleagues at work. They think that if they are strong enough, they can return to work as usual.

Impacts of the project in the medical and social dimensions show that all patients under the project feel satisfied with the results of the medicine used because they feel better both physically and psychologically. They realize their self-value and has hope in life; most of them do not rely on the state's economic welfare. Among problems found are worrying about taking the medicine, too expensive cost of treatment for some patients and inadequate information flows.